

Uray Vilmos (Bp., 1914. máj. 10. – Miskolc, 1977. ápr. 11.): gépészmérnök, egyetemi tanár. Középiskolai tanulmányait Pápán és Bp.-en magánúton végezte. Oklevelét a bp.-i József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen szerezte (1942). 1941-ben gyakornok lett a villamosgépek és mérések tanszékén. 1946-tól 1950-ig a bp.-i villamosipari középiskolában tanított, 1950-ben a Műszeripari Kutató Intézetbe helyezték át, ahol a mutatóműszerek mozgásegyszerűsítésével és a távmérés problémájával foglalkozott. 1951-től a miskolci Nehézipari Műszaki Egy. elektrotechnikai tanszékén tanszékvezető docens volt. A nem sokkal előbb létesített egyetemen az oktatás alapjainak

megteremtése volt az első feladata. Itt végezte oktatói és tudományos munkáját nyugdíjazásán (1976) túl is, haláláig. Tudományos munkásságát 11 könyve, 4 szabadalma és számos hazai és külföldi szaklapban megjelent publikációja fémjelzi. Jelentős eredményeket ért el az elektroacélgyártás energetikai és ívkialakításhoz kapcsolódó problémáiban. Tudományos szinten foglalkozott a kaszkádkapcsolású aszinkron motoros hengermű-hajtásokkal is. Tagja volt a M. Elektrotechnikai Egyesületnek, borsodi tagozatának évekig vezetőségi tagja, az egyesület 1975-ben jubileumi díjjal tüntette ki. – F. m. Villamosgépek üzeme (Bp., 1961); Die Untersuchung der Betriebskenngrösse von Lichtbogenhofen auf Grund des Kreisdiagramms (Acta Technica, 1962. 1–2. sz.); Villamosságtan (Bp., 1962); Elektrotechnika (Szabó Szilárdal, Bp., 1974); Erősáramú mérések (Magyari Istvánnal, Bp., 1977).

Irodalomjegyzék

Nehézipari Műszaki Egyetemi Közlemények (Miskolc, 1973).

[<http://mek.oszk.hu/00300/00355/html/ABC16127/16205.htm>]

[Húzótüske, Nehézipari Műszaki Egyetem, 1960]